

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. października 2018 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 7 IZ/18

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646), zwanej dalej „u.p.p.” w związku z art. 5 ust. 1-9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A., z siedzibą w W., przedstawione we wniosku z dnia 4 sierpnia 2017 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa dotyczących obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt. VI SA/Wa 18/18 - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 4 sierpnia 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 4 sierpnia 2017 r., pełnomocnik Spółki A., z siedzibą w W., zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił o *wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu*

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

zastosowania przepisów prawa. Wnioskodawca w dniu 4 sierpnia 2017 r. uiścił opłatę od wniosku w wysokości 40 zł.

W dniu 12 września 2017 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydał Postanowienie Nr 3/I/2017 odmawiające wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 61a § 1 k.p.a., wskazując, że wniosek Spółki, który dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw pozostaje poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., ponieważ obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

W następstwie powyższego, pismem z dnia 19 września 2017 r. Spółka złożyła w ustawowym terminie – 7 dni, zażalenie na postanowienie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych Nr 3/I/2017 do Ministra Energii, zarzucając naruszenie art. 61a § 1 k.p.a. w zw. 10 ust. 1 u.s.d.g.

Postanowieniem z dnia 30 października 2017 r. Minister Energii utrzymał w mocy postanowienie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 12 września 2017 r. o odmowie wszczęcia postępowania o wydanie pisemnej interpretacji na podstawie art. 10 u.s.d.g.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 18/18, uchylił zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 12 września 2018 r.

Dnia 14 września 2018 r., Minister Energii przekazał Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych akta sprawy zwrócone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po wyroku z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt. VI SA/Wa 18/18, celem rozpatrzenia przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wniosku A. Sp. z o.o. zgodnie z treścią wyroku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca w ramach prowadzenia swojej działalności, po uzyskaniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, zamierza dokonywać przywozu następujących wyrobów:

- oleje napędowe: 2710 19 43, 2710 20 11;
- benzyny silnikowe: 2710 12 25, z wyłączeniem benzyn lądowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51, 2710 12 59, 2710 12 90, 2207 20 00;
- gaz płynny (LPG): 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00, z wyłączeniem mieszanin propanu- butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych;
- lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe: 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 15, 2710 20 17, 2710 20 19.

Wnioskodawca zaznaczył, że zgodnie art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o zapasach w zw. z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, sprowadzenie wyrobów oznaczonych wskazanymi powyżej kodami CN powoduje po stronie Spółki obowiązek utworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, a także na podstawie art. 21b ustawy o zapasach w związku z § 6 wyżej wskazanego rozporządzenia na Spółce ciążyć będzie obowiązek uiszczania opłaty zapasowej.

W zakresie obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach Wnioskodawca rozważa utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w magazynach do których Spółka będzie posiadała tytuł prawny na podstawie na przykład umowy dzierżawy. W tym celu Wnioskodawca zamierza zawrzeć umowę dzierżawy zbiorników magazynowych wraz z dodatkową infrastrukturą oraz nieruchomościami budynkowymi. Umowa zostanie zawarta z właścicielem powyższych nieruchomości, niemniej nie będzie to żadna z umów, o których mowa w art. 10 ani art. 11 ustawy o zapasach (nie będzie to ani tzw. umowa o magazynowanie ani tzw. umowa biletowa). Przedmiotem umowy będzie oddanie Spółce w dzierżawę wskazanych powyżej instalacji zbiornikowych wraz z towarzyszącą infrastrukturą oraz pobieranie pożytków z tej umowy.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca skierował do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych pytanie:

„Czy w świetle:

- art. 2 pkt 2 w związku z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, a także w związku z
- art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach,
- art. 3 ust. 5 pkt 1 i pkt 2 ustawy o zapasach,
- art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach,
- art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, paliw w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy wymienionych we wniosku będzie skutkowało nałożeniem kary pieniężnej przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach, w związku z nieutworzeniem i nieutrzymywaniem zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, w sytuacji, gdy Wnioskodawca utworzy wymagane prawem zapasy obowiązkowe w magazynach, mając do nich tytuł prawny w postaci na przykład umowy dzierżawy, a nie na podstawie umów, o których mowa w art. 10 i art. 11 ustawy o zapasach?”

W oparciu o opis stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Spółka stoi na stanowisku, iż w świetle:

- art. 2 pkt 2 w związku z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, a także w związku z
- art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach,
- art. 3 ust. 5 pkt 1 i pkt 2 ustawy o zapasach,
- art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach,
- art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, paliw w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy wymienionych we wniosku, nie będzie skutkowało nałożeniem kary pieniężnej przez Prezesa Agencji Rezerw

Materiałowych, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach, w związku z nieutworzeniem i nieutrzymywaniem zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, w sytuacji, gdy Wnioskodawca utworzy wymagane prawem zapasy obowiązkowe w magazynach, mając do nich tytuł prawny w postaci na przykład umowy dzierżawy, a nie na podstawie umów, o których mowa w art. 10 i art. 11 ustawy o zapasach.

W uzasadnieniu wniosku, Wnioskodawca wskazał, że zgodnie z w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Jednocześnie, zwrócił uwagę na fakt, że żaden z przepisów ustawy o zapasach, ani aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie nie wskazuje zamkniętego katalogu sposobów utrzymywania zapasów. Sposobami wynikającymi wprost z przepisów są:

- utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw, na podstawie zawartej umowy o magazynowanie tych zapasów (na podstawie tzw. "umowy o magazynowanie", o której mowa w art. 10 ustawy o zapasach);
- zlecenie wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie umowy, przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw (na podstawie tzw. „umowy biletowej”, o której mowa w art. 11 ustawy o zapasach).

Niemniej jednak, z przepisów nie wynika zakaz tworzenia i utrzymywania zapasów na innej podstawie - w szczególności poprzez utrzymywanie zapasów paliw w magazynach, do których dany podmiot posiada tytuł prawny.

Wprost przeciwnie - brzmienie art. 10 i 11 ustawy o zapasach wskazuje, że ujęte w tych przepisach sposoby utrzymywania zapasów nie mają charakteru obligatoryjnego. Zgodnie bowiem z art. 10 ust. 1 ustawy o zapasach:

Producenci i handlowcy, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania ropy naftowej

lub paliw, są obowiązani zawrzeć umowę o magazynowanie tych zapasów, zwaną dalej "umową o magazynowanie".

Z brzmienia powyższego przepisu wynika jedynie, że podmioty zobowiązane do utrzymywania zapasów mają prawo utrzymywać zapasy u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania, a w takim wypadku są zobowiązane do zawarcia z tymi podmiotami umowy spełniającej określone przesłanki. Zatem sama kwestia wyboru skorzystania z usług podmiotów trzecich w przypadku utrzymywania zapasów jest fakultatywna, a obowiązkowa jest jedynie określona umowa (ale tylko w sytuacji, kiedy podmiot zobowiązany do utrzymywania zapasów zdecyduje się na skorzystanie w tym zakresie z usług podmiotu trzeciego). O powyższym świadczy brzmienie przepisu, którego adresatem są tylko tacy producenci i handlowcy, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania - a więc nie wszyscy zobowiązani do utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o zapasach:

Producenci i handlowcy mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropy naftowej lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw.

Użycie w przepisie zwrotu „mogą” oznacza, że również ta forma realizacji obowiązku o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach ma charakter fakultatywny.

Dodatkowo, możliwość utrzymywania zapasów paliw w magazynach własnych uzasadnia praktyka największych przedsiębiorców działających w branży paliwowej. Zgodnie z wiedzą Spółki, te podmioty poza zawieraniem umów o których mowa w art. 10 i 11 ustawy o zapasach, utrzymują zapasy także w magazynach własnych, lub takich, do których posiadają tytuł prawny (na podstawie umowy leasingu, czy dzierżawy) i tworzenie oraz utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w takich magazynach (bazach paliw) jest uznawane przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych za wypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego w zakresie przepisów ustawy o zapasach stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą

na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114 z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 3 lit. f-n tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych

ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zapasach, producent i handlowiec, w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na zasadach określonych w ust. 2, począwszy od 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o zapasach, podstawą obliczania wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, dla producenta i handlowca, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) suma wielkości przywozu ropy naftowej lub paliw, lub wielkości produkcji paliw

w danym miesiącu i w miesiącach poprzedzających, liczonych od miesiąca, w którym podmiot rozpoczął w ramach wykonywanej działalności faktyczną produkcję lub przywóz paliw lub przywóz ropy naftowej, oraz

- 2) wielkość zapasów wyrażona w liczbie dni średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, określona odpowiednio w art. 5 ust. 3 lub ust. 3a dla danego roku kalendarzowego.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy o zapasach karze pieniężnej podlega ten, kto nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych o których mowa w art. 5 ustawy o zapasach w przewidzianym terminie i w wymaganej ilości.

Na mocy art. 3 ust. 10 i 11 ustawy o zapasach, podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych:

- 1) zapewniają ich nieograniczoną dyspozycyjność polegającą na braku ograniczeń prawnych i faktycznych;
- 2) mogą ustanawiać ograniczenia prawne lub faktyczne na zapasach interwencyjnych, pod warunkiem, że ustanowione ograniczenia nie uniemożliwiają lub nie utrudniają interwencyjnego uwolnienia tych zapasów w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz w sytuacji konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o zapasach, zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytłoczenie tych zapasów, w okresie 90 dni (dostępność fizyczna).

W myśl art. 8 ust. 1-2 ustawy o zapasach, do zapasów interwencyjnych można zaliczyć ropę naftową i paliwa zmagazynowane:

- 1) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych;
- 2) w terminalach i magazynach hurtowych;
- 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych;

- 4) w zbiornikach i magazynach portowych znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po dopełnieniu formalności portowych i celnych;
- 6) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej, w tym w przedziałach ładunkowych, wynajętych do transportowania paliw na obszarze wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zapewnienia bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów;
- 7) w zbiornikach magazynowych i rozlewniach gazu płynnego (LPG);
- 8) w miejscach, w których jest prowadzone podziemne bezzbiornikowe magazynowanie ropy naftowej lub paliw.

Do zapasów interwencyjnych, nie zalicza się natomiast ropy naftowej lub paliw znajdujących się w:

- 1) złożach ropy naftowej niewydobytej;
- 2) tranzycie, z przeznaczeniem dla innych państw;
- 3) rurociągach przesyłowych;
- 4) cysternach kolejowych i samochodowych;
- 5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw, w tym stacjach gazu płynnego (LPG);
- 6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym,
- 7) punktach sprzedaży butli z gazem płynnym (LPG);
- 8) zbiornikowcach znajdujących się poza portem docelowym;
- 9) zbiornikach statków morskich.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o zapasach, zapasy interwencyjne mogą być utrzymywane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pod warunkiem zawarcia umowy międzynarodowej między

Rzeczpospolitą Polską a tym państwem członkowskim, na terytorium którego zapasy te będą utrzymywane.

Zgodnie z art. 10 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw, są obowiązani zawrzeć umowę o magazynowanie tych zapasów, zwaną dalej "umową o magazynowanie". Przedsiębiorca świadczący usługę, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, który zawarł umowę o magazynowanie z producentem lub handlowcem, nie może zlecić magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw innemu przedsiębiorcy. Umowa o magazynowanie określa w szczególności;

- ilość i miejsce magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- sposób postępowania przy magazynowaniu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymianie i konserwacji oraz interwencyjnym uwalnianiu tych zapasów;
- okres magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przy czym okres ten nie powinien być krótszy niż rok kalendarzowy;
- zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy;
- okres jej obowiązywania i warunki rozwiązania.

Producenci oraz handlowcy są obowiązani przekazać Prezesowi Agencji kopię umowy o magazynowanie, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu ropą naftową lub paliwami, wytwarzania paliw lub magazynowania ropy naftowej lub paliw (dalej „umowa biletowa”). Przed zawarciem umowy biletowej, wedle dyspozycji art. 11 ust. 7 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do przedłożenia Prezesowi Agencji Rezerw

Materiałowych jej projektu oraz uzyskania zgody na jej zawarcie. Stosownie do art. 11 ust. 1 a ustawy o zapasach, przedsiębiorca przyjmujący zlecenie, o którym mowa w ust. 1, nie może zlecić jego wykonania innemu przedsiębiorcy. Zgodnie z treścią przepisów art. 11 ust. 2 ustawy o zapasach, umowa biletowa określa w szczególności:

- 1) ilość tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;
- 2) sposób wykonania zlecenia;
- 3) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
- 4) sposób postępowania podczas magazynowania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich wymiany i konserwacji oraz interwencyjnego uwolnienia tych zapasów;
- 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten nie może być krótszy niż 90 dni;
- 6) miejsce magazynowania tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w okresie obowiązywania umowy;
- 7) sposób wykonywania obowiązków dotyczących sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 22 i 38;
- 8) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia;
- 9) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.

Ponadto, w myśl art. 11 ust. 6 ustawy o zapasach, w przypadku gdy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, utrzymywane zgodnie z ust. 1, nie stanowią majątku producenta lub handlowca, umowa powinna zawierać także postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać sposób ustalania ceny odsprzedaży tych zapasów.

Brzmienie art. 10 i 11 ustawy o zapasach, wskazuje że ujęte w tych przepisach sposoby utrzymywania zapasów nie mają charakteru obligatoryjnego. Przepisy te wskazują możliwość utrzymywania zapasów u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania i w takim przypadku są zobowiązane do zawarcia z tymi podmiotami umowy spełniającej określone przesłanki. Kwestia wyboru skorzystania

z usług podmiotów trzecich w przypadku utrzymywania zapasów jest fakultatywna. Obowiązkowa jest jedynie określona umowa jednakże wyłącznie w sytuacji, gdy podmiot zobowiązany do utrzymywania zapasów zdecyduje się na skorzystanie w tym zakresie z usług podmiotu trzeciego. Adresatem przepisów art. 10 i 11 ustawy o zapasach są producenci i handlowcy, którzy utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania lub usługi „biletowe” (umowa zlecenia) a więc nie wszyscy zobowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Przechodząc na grunt stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę we wniosku wynika że, Spółka rozważa utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w magazynach do których Spółka będzie posiadała tytuł prawny na podstawie zawartej umowy dzierżawy. Przedmiotem umowy będzie oddanie Spółce w dzierżawę zbiorników magazynowych wraz z dodatkową infrastrukturą oraz nieruchomościami budynkowymi oraz pobieranie pożytków z tej umowy.

Z przepisów ustawy o zapasach nie wynika zakaz tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na innej podstawie niż umowa magazynowania lub umowa „biletowa”. Żaden przepis ustawy o zapasach nie wyłącza utrzymywania zapasów w magazynach, do których dany podmiot posiada tytuł prawny niezależnie od tego czy jest to prawo własności, dzierżawa lub najem. Zatem producenci i handlowcy mają możliwość tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie umów wskazanych w ustawie o zapasach lub na podstawie umowy dzierżawy magazynu, tj. posiadając tytuł prawny do danych magazynów. Takim tytułem prawnym może być prawo własności lub współwłasności nieruchomości (magazynu), prawo użytkowania wieczystego, umowa dzierżawy, umowa najmu czy też użyczenia, a także inne prawa rzeczowe lub obligacyjne. Ustawodawca w ustawie o zapasach wprowadził jednak ograniczenia w zakresie lokalizacji oraz dyspozycyjności fizycznej magazynów. W myśl art. 3 ust. 12 i 13 ustawy o zapasach, zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytłoczenie tych zapasów, w okresie 90 dni (dostępność fizyczna). Natomiast w przypadku bezzbiornikowego

magazynowania ropy naftowej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2126 z późn. zm.), parametry techniczne magazynów oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych i transportowych odpowiadają wymaganiom w zakresie dostępności fizycznej, w okresie:

150 dni – od dnia 1 stycznia 2018 r.;

90 dni od dnia 1 stycznia 2024 r.

Dodatkowo zapasy obowiązkowe muszą być utrzymywane w infrastrukturze magazynowej, o której mowa w art. 8 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1 ustawy o zapasach.

W związku z powyższym Wnioskodawca tworząc i utrzymując wymagane zapasy obowiązkowe paliw w magazynach, do których będzie posiadał tytuł prawny, a tym samym spełniając nałożone na niego obowiązki wynikające z ustawy o zapasach nie spowoduje sytuacji skutkującej nałożeniem na niego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o zapasach. Wobec powyższego stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jego rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.